

Til Natur – og Miljøklagenævnet

Kongsøre 5 .1 2016

Vedr. afslag på ansøgning om dispensation til udvidelse af bolig inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr.nr. 4d Bråde By, Egebjerg, beliggende Næbbevej 22 4560 Vig, i Odsherred Kommune

J.nr. NST-4132-306-00257

Vi påklager hermed ovennævnte afslag på dispensation i forhold til handicapkompensation på vores søn Theis Bollhorns vegne. Da sagen har meget stor og alvorlig betydning for os, vil vores klage bestå af en blanding af faktuelle kommentarer samt vores personlige reaktion og følelser på vores søns og egne vegne.

Her gengives med vores understregning **Formålsparagraf for Naturbeskyttelsesloven:**

§ 1. Loven skal medvirke til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

I afslaget på ansøgning om dispensation står bl.a.: *Der kan i særlige tilfælde gøres undtagelse fra bestemmelsen, jf. naturbeskyttelsesloven § 65, stk. 1*

Vi vil her nedenfor påvise og argumentere for, at vi på flere måder betragter vores samlede situation som særlig:

ET GANSKE SÆRLIGT TILFÆLDE – mennesket Theis Bollhorn

Vores søn - Theis Bollhorn – er i dag 20 år gammel. Hans livsvilkår i dag er, at han er tilknyttet afdeling for Sjældne Handicap på Rigshospitalet. Vurderingen her er, at der ikke findes nogen hverken i Danmark eller den øvrige verden med et sygdomsforløb og historik som hans. Han har ingen diagnose og teorien er, at det drejer sig om en bagvedliggende progredierende lidelse i hjernen.

For 9 år siden gik Theis i normalklasse. I dag er han mentalt mellem 1½ - 2 år gammel, taler ikke mere og kan derfor ikke via sprog formidle, hvordan han har det, har sonde begrundet i periodevis store problemer med at tygge og synke. Hans tilstand er fluktuerende, en periode kan han f.eks. være godt gående, en anden periode her senest sommeren 2015 hjemme i næsten 7 uger, da han sandsynligvis pga. af udtrapning af noget medicin ikke kan støtte på benene eller spise selv og generelt er meget svag – og også 3 uger hjemme i efteråret med feber og koldsved, indtil det ved opkast viser sig at være blødende mavesår. Theis kan have op til 8 epileptiske meget pludselige anfald dagligt med fald forover. Han har et ikke eksisterende søvnmønster.

Theis har en BPA – ordning med bevilling af 2 hjælpere hele døgnet. Theis kan på intet tidspunkt lades alene.

Theis bor primært hjemme, da vi som hans forældre i videst mulig udstrækning ønsker at være tæt på ham og selv være med til at passe ham og have føling med situationen. Theis genkender tydeligt alle nære og øvrige omsorgspersoner. Vi elsker ham usigeligt højt.

Der er ikke plads i hjemmet til den fornødne handicapkompensation. Der er brug for hjælperrum, handicapindrettet soveværelse og badeværelse samt indgang via rampe til entre med plads til opbevaring.

Det har i over 4 år været svært for Odsherred Kommune at forholde sig til reel handicapkompensation med afsæt i tidligere ovennævnte fluktuerende forløb og perioder. Da kommunen nu støtter en tilbygning, og kommunens arkitekt har udformet forslag til tegninger, havde vi øjnet en smule lys forude i forhold til at have plads nok til Theis og hans behov.

Vi har på intet tidspunkt kunnet forudse eller ønsket den situation, som vi nu står i, men har naturligvis håbet, at Naturstyrelsen med det samme havde villet dispensere med afsæt i den mulighed, der er for dette i loven.

Derfor gør det også ekstra ondt at få dette afslag formuleret med udtryk som **”Efter administrativ praksis”** og **”den sædvanlige restriktive praksis om nybyggeri”**. Vores oplevelse er, at der ikke er foretaget en reel vurdering af den konkrete situation og behov på vores søns vegne. For os ser det ud, som om Naturstyrelsen helt undlader at tage hensyn til de menneskelige omkostninger og konsekvenser, som afslaget vil få. Det er et afslag foretaget ud fra paragraffer ved et skrivebord og uden ønske om at vurdere, at der her er en særlig begrundelse og situation bag ansøgningen.

Vi har meget svært ved at forstå, at intentionen med denne lov og forvaltningen af denne ikke kunne have givet en dispensation i respekt for vores søns livsvilkår.

EN GANSKE SÆRLIG FAMILIESITUATION – familien Bollhorn

I følgebrev til oprindelig ansøgning til Naturstyrelsen har vi allerede ud over den familiemæssige stærke historiske tilknytning til stedet beskrevet, hvilke menneskelige tragedier, vi har måttet håndtere siden 2006 i form af en dræbt datter, et traumatiseret barnebarn på nu 13 år og Theis som alvorligt syg på 20 år. Vi har kæmpet og kæmpet for vores børn og tilværelsen som helhed

disse sidste 9 år og har med prioriteringen af "familien" desuden mistet det meste af det tidligere sociale netværk.

Vores faste hjælpere er dagligt vidner til det pres, vi i hverdagen i flere år og til stadighed lever under, hvor vi aldrig ved, hvad der venter os i det fluktuerende forløb med Theis. Vi har som samlet familie virkelig brug for at få ro på med den vished, at vi alle kan blive boende i vores hjem med den handicapindretning, der er behov for til Theis.

Vi kan simpelt hen ikke forstå eller acceptere denne formulering i Naturstyrelsens afslag:

"Det anførte om familiemæssige forhold samt bygningens oprindelige udseende i midten af 1800-tallet kan ikke føre til et andet resultat"

Naturstyrelsen ønsker således slet ikke at medregne vores familiemæssige situation eller behov for handicapkompensering for Theis i afgørelsen og mener ikke, ***"at der er særlige grunde, der kan begrunde en fravigelse"***. Det kan kun opleves som en hån, for der findes ingen andre familier i Danmark, der har oplevet det samme som os og som lever en hverdag i denne særlige situation med vores livsvilkår.

Vi har igen meget svært ved at forstå, at intentionen med denne lov og forvaltningen af denne ikke kunne have givet en dispensation i respekt for vores samlede families livsvilkår.

ET GANSKE SÆRLIGT STED – Næbbevej 22 4560 Vig

Den konkrete situation i hjemmet

Vi har i tidligere følgebrev redegjort for den familiære historiske tilknytning til stedet samt vores eget tilhørsforhold og ikke mindst begrundelsen for, hvorfor der nu er brug for en udvidelse af hjemmet med en tilbygning til Theis, der **lovgivningsmæssigt** vurderes som minimum i forbindelse med handicapkompensering i hjemmet. Vi uddyber her vores konkrete situation nærmere:

Vi har i de sidste 4-5 år alle boet i stueplanet på 94 kvm. Dette på grund af, at Theis` sygdom har umuliggjort, at han kommer på 1.salen. Vi har måttet indrette spiseafdelingen i vores vinkelstue som værelse adskilt med forhæng til ham af samme årsag, hvilket resulterer i, at resten af stuen på ca. 30 kvm skal rumme spise- og sofaplads. Oven i her skal lægges, at vi er 2 voksne, vores barnebarn og søn, som ofte må bruge kørestol samt 1 - 2 hjælpere. Det er for øvrigt kun muligt for Theis at komme rundt i sin stol på få meter i stuen.

Endvidere må vi ved sovesituationen leve mildt sagt interimistisk. En hjælper er vågen nattevagt sammen med Theis på hans "værelse", og den anden hjælper (ofte Ralph) sover ved siden af på en drømmeseng. Marianne sover på en madras ved siden af vores barnebarn pga. hans angst for adskillelse på hans microværelse, som er halvdelen af vores tidligere kontor.

Ud over disse ting fremhæves her vores badeværelse, som ikke på nogen måder lever op til forsvarligt at have Theis hverken på toilettet eller i bad.

Dette har længe været og er bare totalt uholdbart på sigt.

Derfor vil den ønskede tilbygning rent ud sagt redde vores tilværelse og give os og ikke mindst Theis de rammer, som er nødvendige, og hjemmet vil kunne fungere både for familien og som arbejdsplads.

Vi tillader os igen at gentage fra vores tidligere følgebrev:

"Derfor er det vores drøm, plan og håb, at Theis skal kunne blive i sit hjem og fortsat være en del af vores familie i dagligdagen med den hjælp, der vil være brug for. Vi kan som forældre ikke se ham placeret et andet sted – en ung voksen udviklingsmæssigt 1½ år uden sprog og uden mulighed for at delagtiggøre andre i, hvordan han har det og hvad hans behov er – næsten uden kommunikative evner. Vi ønsker ham også fortsat i hjemmet, når vi på et tidspunkt selv må drosle ned arbejdsmæssigt. Her vil vi være forældre og give ham den omsorg og kærlighed, som ingen andre voksne kan erstatte."

Arkitektens ansøgning på kommunens vegne

Vi mener, at arkitekten på kommunens vegne efter besøg i hjemmet har vist forståelse for, hvad der skal til for at opdatere hjemmet i forhold til de konkrete behov. Vi synes også, at de medsendte udkast til tegninger er velegnede til at påvise den minimale overordnede påvirkning af stedet. Derfor mener vi, at nedenstående begrundelse i Naturstyrelsens afslag er **direkte ukorrekt**:

"... at en dispensation til det ansøgte byggeri vil indebære en væsentlig påvirkning af kyststrækningen i strid med bestemmelsens formål om at friholde strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse"

En tilbygning - som foreslået i skitseforslaget - i forlængelse af stuehuset vil være næsten umærkelig på stedets udformning og fremtoning. Faktisk vil det visuelt ikke være synligt fra flere vinkler og slet ikke fra vandsiden. Tilbygningen ligger netop i den "mørke" vinkel, hvor vores flagstang står, og hvor der har været bebygget tidligere. Den vil helt naturligt falde ind. Naturstyrelsen kan ikke konkret - evt. med en besigtigelse – have forholdt sig til dette. Det er vores egen helt klare holdning, at en tilbygning netop skal være så naturlig som mulig og falde ind i stedets oprindelige udseende. Det har altid været vigtigt for os at fastholde vores helt unikke steds karakter og egenart. Det lykkes her.

Denne tilbygning har efter vores mening ikke betydning for andre punkter, som Naturbeskyttelsesloven særligt tilsigter blandt andet bestand af vilde dyr, planter, levesteder eller landskabelige, kulturhistoriske, naturvidenskabelige eller undervisningsmæssige værdier..... eller for at give befolkningen i øvrigt adgang til at færdes og opholde sig i naturen

Men tolkningen og afslaget har meget stor betydning for os. Derfor er det vores oprigtige mening, at der **"foreligger her en særlig begrundelse" og "dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen"**

Vi vender derfor tilbage til **Formålsparagraf for Naturbeskyttelsesloven** her med ny dobbelt understregning:

§ 1. Loven skal medvirke til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Vi mener, at loven uden problemer kan værne om både landets natur og miljø samt i respekt for menneskets livsvilkår, selv om der gives den ønskede dispensation. Vi mener også, at i en lovgivning med et overordnet begreb som "mennesket", må dette også gælde for det enkelte menneske i en speciel og særlig situation.

PRÆSEDENS

Naturstyrelsen skriver desuden i afslaget, at ***"det tillige indgår i styrelsens vurdering, at en dispensation vil kunne få en utilsigtet præcedensvirkning i andre lignende sager om opførelse af byggeri inden for strandbeskyttelseslinjen"***.

Som tidligere beskrevet må sammenhængen med placeringen af vores hjem og samlede livsvilkår være helt enkeltstående og særlige. Vi vil ikke anfægte, at der kan være andre ejendomme i Kongeriget Danmark med samme helt specielle beliggenhed og evt. forhistorie. Men sammenholdt med vores livshistorie og - vilkår samt deraf følgende behov for mere plads til specielt handicapkompensering til Theis vil den matematiske mulighed herfor være lig nul.

Derfor må Naturstyrelsens bekymring for præcedens være ubegrundet.

AFRUNDING

Ovenstående gennemgang samt argumentation for den helt særlige situation her i hjemmet på Næbbevej 22 er vores begrundelse for at påklage Naturstyrelsens afslag på dispensation af tilbygning som handicapkompensation for Theis.

Vi skrev tidligere i følgebrev: *"Vores tilværelse de sidste år har været præget af stor sorg og ændring af alle vores vilkår. Vi har mistet vores datter, vi kæmper dagligt for vores søn, vi gør alt for at støtte vores barnebarn, vi har mistet vores oprindelige jobs, vores sociale liv er stærkt begrænset, og vi prøver midt i det hele også at holde sammen på os selv. Vi har samtidig truffet nogle valg, der prioriterer vores familie."*

Vi håber, at vores beskrevne særlige begrundelse denne gang vækker genklang og virkelig forstås.

Vi håber også virkelig, at intentionen og forvaltningen af Naturbeskyttelsesloven ud over "afgrænsninger" på et kort og overordnede værdibetragninger også har en menneskelig side med empati for det enkelte menneskes livsvilkår. Det er meget svært at rumme og overskue tanken om

de fatale konsekvenser endnu et afslag vil have for os som familie. Derfor håber vi inderligt på en positiv behandling og dermed dispensation i afgørelsen denne gang.

Vi står naturligvis til rådighed ved behov for yderligere uddybelse samt meget gerne en besigtigelse af de faktiske forhold – inde såvel som ude.

Venlig hilsen

Marianne og Ralph Bollhorn

Bilag:

1. Ansøgning om boligændring + bilag: 5 stk. tegninger + beskrivelse af tilhørsforhold
2. Afslag fra Naturstyrelsen
3. Anke til Natur – og Miljøklagestyrelsen + 2 bilag: Kommentarer fra Odsherred Kommune og arkitekt

